

Bilaga 3 till kommunfullmäktiges protokoll 2004-09-06 § 5

Interpellation (93) ”Skattechockens konsekvenser”

Moderaterna i Stockholm fortsätter att blunda inför det faktum att kommun- och landstingssektorn i hela landet har ekonomiska problem. Det är nästan osannolikt att interpellation efter interpellation argumenterar för sänkta skatter, samtidigt som moderaternas egna partivänner runtomkring i landet höjer skatterna för att klara verksamheten. Ni föreslog 65 öre lägre skatt i jämförelse med oss för 2004. Det motsvarar ca 950 mkr till stadens verksamheter inom vård, skola och omsorg. Ingående underskott för 2003 för Stadsdelsnämnderna var drygt 300 mkr. Årets budgetreservationer ger därför ett exempel på hur lätt det är att med ett penndrag sänka skatten, men hur svårt det är att skära ner i verksamheterna vilket en seriös behandling av budgeten hade krävt. Det finns som bekant två sidor av budgetekvationen, lägre intäkter måste därför mötas av lägre utgifter. Men hur man än anstränger sig så går det inte att sätta fingret på vilka områden som moderaterna tycker har för mycket resurser, och som skall skäras ner 2004.

Interpellanten ställer fem frågor:

1. Anser finansborgarrådet att det är rimligt att höja skatten med 2:45 för stockholmaren under loppet av två år?

Lågkonjunkturen inleddes 2001 och stadens intäkter började sjunka. Vi valde att ta ansvar för både kommun och landsting och att öka intäkterna. Vad gällde landstinget så är det ingen hemlighet att det ekonomiska moras som den förra majoriteten lämnade efter sig krävde radikalt ökade intäkter. Moderaterna kan ju knappas vara förvånade över att landstinget har höjt skatten med 2:05. Alternativet till ökade intäkter hade varit mindre verksamhet, eller fortsatta underskott och den typen av politik vill vi inte bedriva.

2. Hur tror finansborgarrådet att tillväxten påverkas av skattehöjningarna?

Tillväxten påverkas av en ekonomi i obalans. Moderaterna kan tänka sig att sänka skatterna i lågkonjunktur, utan att balansera kommunens och landstingets ekonomi. Det är dessutom så att i mina samtal om tillväxt med näringslivet i Stockholm så har frågan om skatterna aldrig hamnat i förgrunden. Det som är av betydelse för näringslivet är regeringsduglighet. Det är vår förmåga att leverera god offentlig service, att ha kontroll på ekonomin och att satsa på ett offensivt investeringsprogram som utvecklar staden och regionen.

3. Vilka åtgärder är finansborgarrådet beredd att vidta för att stoppa den skenande negativa utvecklingen som leder till att tillväxten i Stockholm sjunker?

Ordet ”skenande” användas mest korrekt för att beskriva underskotten i landstinget 1998-2002. Tillväxten i Stockholm började falla 2001, främst som följd av en internationell lågkonjunktur. Den här majoriteten bedriver en stark politik för att befrämja tillväxten. Vi ska bygga 20 000 nya lägenheter; vi har tagit ett nytt näringslivspolitiskt program; vi tar ett seriöst grepp på trafiksituationen genom miljöavgiftsförsöket och investeringar i infrastruktur; vi tar ansvar för verksamheten i stadsdelarna och balanserar ekonomi. Kort sagt – vi inskränker oss inte till att sänka skatter.

- 4 Vilka åtgärder är finansborgarrådet beredd att vidta för att ändra skatteutjämningsystemet i en ren tillväxtvänlig riktning?

Välfärdspolitiken och dess finansiering är intimt sammanknippat med det interkommunala utjämningsystemet. Jag anser att hela Sverige skall leva och att det skall vara likvärdiga förutsättningar att bedriva kommunal verksamhet oavsett om man är en rik eller fattig kommun. Utjämningsystemet spelar en viktig roll för att åstadkomma detta. Det finns vissa problem med systemets konstruktion, bl a vad gäller kostnadsutjämnningen. Stockholm har speciella problem som storstad vilka är en följd av att vi är en tillväxtregion.

Kostnadsutjämnningen tar inte hänsyn till detta i tillräckligt hög grad. Ett sätt att åstadkomma detta är att införa kompensation för högre faktorkostnader.

5. Vad säger finansborgarrådet till de Stockholmare som tack var skattehöjningen om 2 kronor och 45 öre tvingas söka socialhjälp för att klara sin och sina familjers försörjning? Sambandet mellan socialbidrag och ett kärvt arbetsmarknadsläge är tydligt. Den ekonomiska nedgången började hösten 2001 och sen dess har socialbidragen ökat. Sambandet mellan socialhjälp och skattehöjningen är synnerligen vagt. Däremot är sambandet mellan skattehöjningen och ansvaret för stadens och landstingets ekonomi tydligt. Moderaterna tog inget ansvar i landstinget utan körde ekonomin i botten. Vi tar ansvar, ökar intäkterna och säkerställer verksamheten. Jag är säker på att invånarna i Stockholms län uppskattar att den nuvarande majoriteten gör något åt landstingets ekonomi.

Med detta anser jag interpellationen besvarad.

ANNIKA BILLSTRÖM
2003-11-26